

DOBROGEEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub Nr. 37 din Mai 1938

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Vărnay No. 27
Abonamentul cu supliment cultural: un an 200 lei, 6 luni 100
Pentru Autorități și Instituții lei 2.000—Pașume și înscrise după tarife
Telefon No. 13-43

UN ORGANISM SĂNĂTOS:

-CORPUL JANDARMERIEI

de ION DINU

De câteori văd aici la sate, câtă trudă dezvoltă jandarmii — șefi de secții, șefi de posturi și de patrulare, sergenții instructori și trupe jandarmerească — în executarea ordinelor lor, de tot felul și extrem de numeroase, de-alătea ori evoc acel profetic text din „Predica depe Munte”, în care Iisus, în vorbirea lui către mulțimi, consemnă fericire, atât te-restră, cât și cerească, celor cari, de oameni, fi-vor ocărâți, prigonii și împotriva că-roră, spune-se-vor tot felul de lucruri rele și neadevăr-ate... („căci totășea au prigoriți prorocii, cari fost-au înainte de voi”).

Aforismul popular, pe-de-altă parte, despre incetineala triumfului adevărului, formulat atât de plastic, în fraza „dreptatea nu vine călare”, dă și el năvală'n minte-mi, concurând verificările, cu textul biblic însuși.

Dreptatea poate fi prigo-nită, lovită și nevoită să apuce cărările înguste și in-tortochiate ale desigurului so-cietății; dar este cu nepu-tință să nu străbată cândva și în poenile luminilor desă-vârșite.

Iată jandarmul, dela țară și dela banlieurile munici-piilor și marilor centre de aglomerație. — Cine-a fost mai hulit și mai vitregit, de oameni și de legi, ca dânsul? — Cine-a fost mai ilegal și mai abuziv folosit, ca el, în întreprinderi, în care „po-tența” n'avea decât de pro-fitat și el decât de consumat energie, de înfruntat riscuri și de pierdut? — Cine-a fost, dintre slujbașii publici, mai nuacit, mai necăjit, mai ne-milos plătit, mai vitreg tratat și mai ritmic sancționat, de-cât acest străjer al ordinii publice, singurul salariat din țară, care-și face titlu de cinste din purtarea, în sullet și'n uniformă, a celor trei culori ale stindardului na-țional românesc?

Și, totuși, începând cu 1908, care a fost, dintre re-tribuții statului românesc, fac-torul mai propulsiv al prog-resului, decât jandarmul? — Cine s'a sacrificat, mai mult ca el, pentru prăvălirea ză-gazurilor din satul și maha-laua, retrograde și rebele, pentru schimbarea condițiu-nilor de existență, pentru ni-velarea raporturilor de clasă, pentru continuiele îmbunătă-

liri ale unei vieți trudnice?

Foarte greu — și o recu-noaștem — și după prea multă vreme, jandarmul și a cucerit, și el, în fine, o pre-cisă stare civilă: prin inno-bilarea atribuțiilor ce i in-cumbă, printr-o modernă tehnică polițienească, prin râvnă, inițiativă, curaj civic și capacitate de sacrificiu, prin bună credință și corec-titudine și prin măsura veri-ficatelor lui calități.

Incât, cel puțin în anii 1939-40—cum mai scriam, cândva, în acest loc de cinsle — drama afirmării, recunoașterii și răspândirii muncii jandarmului este consumată pe deplin.

Cinste se cuvine, desigur, mai întâiu Comandamentului jandarmerească, începând cu Bucureștii și până la cele mai modeste periferii con-ducătoare și diriguitoare.

Aci, la noi, un titlu de veritabilă și necontestată cin-ste aparține, azi, cași eri și încă de mult, intelectualului de fond și omului de deli-cateță sufletească, D lui Co-lonel Meculescu, cum a mai aparținut și mai aparține unor nume de elită, ca colonelii Zamfirescu, Munteanu și Io-nescu Nifon, maiorii, ac-tualmente în plină activitate locală, Julea și Metz.

Cine nu cunoaște în mai de-aproape acești oameni și n'a avut contact mai des cu ei, numai acela nu-și poate da seama de finețea struc-turii lor sufletești, de rân-duirea vieții lor, prin exce-lență creștinească, de lupta lor pentru sfărâmarea lanțu-rilor de dominare ale forțelor tradiționale și ale determi-nărilor fatale, derivate din condițiile exterioare de viață, de spiritul obiectiv al cul-turii lor, generale și de spe-cialitate, de patriotica lor ordine spirituală

Niciunul dintre ei — se poate valabil afirma — nu și-ar fi greșit cariera, dacă s'ar fi dedicat slujirii după rânduiala adevăratei haine preoțești. Bisericii lui Iisus Christos. Căci, toți aceștia, sunt tot alăta de departe de rigiditate de cazon, cât sunt de apropiate sufletele lor de litera Evangheliei aceluiași Iisus.

Regimul cel nou vrea să cheme la muncă valorile și să folosească competențele; să înscăuneze, la locuri pot-rivite, oameni potriviți; și

(continuare în pag. 3 a)

CHESTIA ZILEI

Tratatativele

româno-bulgare

Lucrările comisiunilor tehnice ale delegațiilor române și bulgare au continuat până Joi seara separat și in-tr'un ritm mai domol, probabil în urma ple-cării d. lui ministrul Crețianu, primul delegat al României, la București și a d. lui Bă-lan, secretar de legatie, la Vidin, unde acesta din urmă a luat contact cu un trimis al guvernului din Sofia.

Vineri dimineață s a in-spoiat atât d. Crețianu dela București cât și d. Bălan dela Vidin.

Se crede că tratatativele sunt către sfârșit și că s'a căzut de acord asupra chestiunilor teritoriale.

Pe mâine se așteaptă un comunicat.

Natura, care nu ne-a da decât un singur organ pentru grai, ne-a dat două pentru a auzi, ca să ne învețe că tre-buie mai mult să ascultăm decât să vorbim.

Vânzările până la 10 lei sunt scutite de contribuția de un leu

Ministerul finanțelor a dis-pus ca taxa fixă de 1 leu să nu se aplice la vânzările de diferite articole puse în con-sumație, a căror valoare nu depășește suma de 10 (zece) lei inclusiv.

Intrucât prin această scu-tire s'au avut în vedere nu-mai micile consumațiuni, vî-zându-se în special articolele de mare consum, care se desfac cu prețuri mici — se va limita aplicarea acestei scutiri numai la comerțanții din anumite branșe caracte-ristice și anume: librărie, băcănie, brăgagerie, mercerie, mărungișuri, simigerie, brută-rie, cârciumi, locante popu-lare și birturi economice, dar cu excepția băuturilor alcoo-lice, cari urmează a fi su-puse contribuției fixe de 1 leu sau respectiv contribu-ției 2 la sută după prețul de vânzare, cerealele precum și toți comerțanții dela sate, cari vând articolele din bran-șele arătate mai sus.

Comerțanții în chestiune rămân însă obligați a emite din bonierul obișnuit bonuri și pentru aceste vânzări sub lei 10—desigur fără a aplica timbrul contribuției naționale fixe.

—xx—

CARTA POȘTALA

Don' Director jurnal,

Nu îțiți Dumniaoștru, ce s'ai tîmplat un data, când Dobrudja al noștră, pașalak ai post...

Un Arnaut ai cazut contravensia și atunci Kaimacan ai chiamat la el și ai ispus:

— Ce pedapsa ivrei la tine? Muncam doi oca ceapa, sau tiragem la tine doizeci cinci ciomag la ispate, sau pi-lateștem cinci lira amenda?

Arnaut ai arspuns: — Muncam doi oca ceapa! Și ai pus muncam. Ai muncat un ceapa, ai muncat doi, ai muncat terei, ai aneput pacem spuma gura, ochile ai șit ca doi cepele și ai istat...

Mai bine, tiragem la mine doi zeci cinci ciomag, — ai spus Arnaut. Și ai aneput: ai tiras una, ai tiras doi ai tiras cinci... Arnaut ai stîrigat: Aman, istai! Mai bine pilateștem cinci lira. Ai pilatit și ai pilecat...

Cogeam în zevezec la mine estem! — ai gândit Arnaut: Și ceapa ai muncat și batai ai muncat și cinci lira ai pilatit....

Don' director, asta vechiu poeste estem și lecsia nou estem! Iscrisi, rugam, jurnal.

Muslumim. SARĂ CIZMELĂ MEMETAA

DIN ISTORIA

DOBROGEI CONTEMPORARE

TULCEA

de John FOSCOLLO

Privesc orașul de pe dealul nud al fostei AEGYSSO și mă las dus de gânduri asupra așezării pelasgice de aceea, urmată apoi de cea a nebuloasei VICINA....

Un trecut de peste 25 veacuri cuprinde mândrul reazăm al Tulcei. Reazăm ce-i dă vigoarea că să înfrunte timpurile de față. Reazăm care o avântă spre un viitor mereu progresiv.

Căci dimburile mănoase ce o înconjoară cu pădurile lor bogate, scurgerea apoi a roadelor prin calea apropiată a apelor ISTRULUI, urmată și de rețeaua ce o leagă astăzi cu restul Țării, sunt chezășii ale unei vieți îmbelșugate care nu poate pieri.

Privesc, zic, orașul de pe dealul Aegysean, denumit astăzi al „taberelor” și desfășurarea lui în amfiteatru în spre răsărit, îmi amintește așezarea lui de după dâmbul zis al „cărâmidarilor”, de unde și-a luat numele. O desfășurare care îi oferă viziunea de cândva a avântărilor spre bogă-tele pășuni ale șesurilor dunărene, urmate de oierii, mo-cani și cojani, cu inapoerile lor periodice impuse de ano-timpurile neprielnice.

Acești oieri, ai căror urmași cuprind astăzi populația de baștină a locului, erau doar fiii lui MIRCEA de glo-rioasă pomină, făuritori ai CELELALTE PĂRȚI DE PESTE DUNĂREA CEA MARE, chezăși ai fetei românești cari, în ciuda nestatorniciei lucrurilor omenești, au știut să păstreze neștirbit focul sacru al datinelor, de unde a izvorit flacăra românească dătătoare de lumină și căldură.

Coridorul dobrogean cu imensele-i posibilități de trai a atras doar în răstimp de 12 veacuri hoardele năvâ-litoare din răsărit. Treccerile și așezările lor vremelnice au lăsat în urma lor jalea și părjolul. Numai oierii lui Mircea au știut să se așeze în mod trainic și să se mențină. Ceea ce denotă că dacă omul sfințește locul, apoi și locurile cer uneori oameni priincioși lor.

Putut-a, bunăoară, stăpânirea turcească, care a dăinuit timp de 5 veacuri, să umbrească măcar ființa acestor oieri mocani? Reușit-a acea stăpânire să-i cîntească din melegurile lor dragi, cu toate că o seamă de semînți străine au fost aduse par-că din din adins că să-i încătușeze?

Oierul mocan a știut să rașde și cu râvna lui fără preget a putut înfrunta năpăstie. A mai înfruntat și urgia războaelor crâncene, ivite de pe urma rivalității între cele două imperii, Rus și Turc, — războaie desfășurate chiar în jurul căminului său.

Tratatele din București-1812, Ackerman-1826, Adria-nopoli-1829, urmate apoi de Congresul din Paris-1856, sunt mărturii ale celor petrecute în jurul „cazalei” tulcene. Ele consfințeau existența acestui element STATORNIC, care în hotărârile din Berlin-1878, a impus dregătorilor de p'atunci împreunarea lui cu Țara-mumă.

Aceasta este trăsătura reală a sufletului românesc menținut neștirbit în județul Tulcea, care, față de așezările

(continuare în pag. 2 a)

Guvernul va face o politică economică de naționalism integral

O problemă crucială: ridicarea țărănimii. Industria românească trebuie să pornească dela realitățile agricole, a declarat d. ministru Gh. N. Leon

D. Gh. N. Leon, ministrul economiei naționale și interim la ministerul de finanțe și la ministerul de domenii, a expus, la radio, politica economică a guvernului.

De-a a spus următoarele: *„Actualul guvern și-a expus programul său prin glasul primului ministru dela această tribună.*

Din acea expunere s'a putut constata că nu este vorba numai de un nou program al unui nou guvern, ci mai de grabă este vorba de un nou regim care îndrumază politica Statului pe drumuri cu totul noi, atât pe planul extern cât și pe planul intern.

Pe plan extern, România s'a încadrat în politica Axei Roma-Berlin; pe plan intern guvernul a inaugurat o politică de naționalism integral.

Intrevederea dela Salzburg și dela Roma a constituit primul act care face dovada neclintitelor noastre hotărâri de a se încadra în politica Axei, iar decretul-lege privitor la situația evreilor din România este primul și cel mai hotărâtor pas în acțiunea de naționalism integral a guvernului.

Și afirm că nictunul guvern din România nu i-a fost dat ca într'un timp atât de scurt să fi înfăptuit reforme atât de radicale pentru destinele neamului nostru.

Prin încadrarea politică a țării în Axa-Roma-Berlin, România s'a așezat definitiv din punct de vedere economic în noua orânduire europeană. Iar legea privitoare la situația juridică a evreilor va aduce cu sine și legile corespunzătoare privitoare la românizarea vieții economice.

Pentru a face posibilă o politică economică de naționalism integral se impuneau următoarele condițiuni prealabile:

1. Statul Român să aibă un vădit caracter național;
2. Statul național să fie tare pentru a impune înge-nunchierea tuturor intereselor particulare în interesul colectivității naționale.

Aceste condițiuni prealabile s'au înfăptuit și guvernul își realizează programul cu metoda și cu neșovăita hotărâre.

O politică de ridicare a țărănimii

Problema crucială a economiei noastre naționale este

problema agriculturii, deoarece 80 la sută din populația țării trăiește din munca agricolă. Noi înțelegem că toate sforțările guvernului trebuie să se îndrepte înspre ridicarea condițiilor materiale ale agricultorilor, rezervorul nesecat al națiunii române.

Înțelegem că numai prin ridicarea puterilor morale și materiale ale țărănimii vom fi în stare să ridicăm întreaga țară.

Din mizeria țărănească nu se poate clădi o țară nouă și prosperă. Cum înțelegem noi să împlinim această porunca?

În primul rând prin ridicarea prețurilor pentru produsele agricole și în al doilea rând prin coborârea și stăpânirea prețurilor pentru produsele industriale.

Fără o acțiune paralelă, orice prețuri ar avea produsele agricole nu ar putea fi de folos agricultorilor.

Dacă prețul unui kg. de grâu sau de orz ar fi de 2 ori mai mare decât este astăzi, dar dacă plugul, grapa sau tabla ar fi de trei ori mai scumpe, țaranul tot nu și ar găsi conveniența.

Echilibrarea prețurilor industriale cu cele agricole

Așa dar pentru a judeca rentabilitatea agriculturii românești, trebuie să cunoaștem prețurile produselor industriale, pe care agricultorul este nevoit să le cumpere. De aceea guvernul este în curs de revizuire a prețurilor industriale.

Valorificarea agriculturii nu este numai o chestiune de prețuri. Ea este o problemă cu mult mai complexă, în legătură cu organizarea muncii, cu înzestrarea producătorilor, cu sporul de producție la hă, și cu asigurarea desfacerii în orice împrejurare.

Până acum cerealele noastre se vindeau bine sau rău după cum erau condițiunile pieții internaționale. Când se producea mult în America, prețurile erau scăzute și noi vindeam ieftin, adesea sub preț de cost.

Ani de-a rândul Statul român a fost nevoit să plătească din bugetul său sute de milioane pentru a susține exportul. Cu al e cuvinte, Statul român întreținea cu bani grei consumul cerealelor românești de peste hotare. Numai în ultimii doi ani România a jertfit peste un miliard de lei ca să trecem grânele noastre în țară.

Această politică a fost înmormântată pentru totdeauna.

În convenția de curând încheiată, Germania se angajează să cumpere tot surplusul cerealelor noastre la prețurile de mai înainte stabilite, asigurându-se astfel o piață sigură agriculturii românești, indiferent de producția lumii.

Prețurile anului acesta nu sunt desigur cele mai remuneratorii. Dar ridicarea prețurilor nu se poate face dintr'odată fără urmări nefaste asupra scumpirii traiului și asupra finanțelor Statului. Pe de altă parte valorificarea agriculturii românești este și în funcțiune de producția la hectar.

Ne-am obișnuit să vorbim de prețul vagonului de cereale, fără să ne gândim că nu este indiferent, dacă la acelaș preț hectarul produce 8 kintale sau 18 kintale.

În acelaș preț rentabilitatea poate fi îndoită dacă producția crește corespunzător la hă. Deaceia guvernul este hotărât să meargă pe această cale a sporului de producție.

Inzestrarea agriculturii

Aceasta opera nu se poate înfăptui decât prin înzestrarea agriculturii.

România are nevoie de tractoare, semănătoare, secerătoare, grape și alte scule în valoare de cca 30 miliarde lei. Cum aceste sume depășesc puterile actuale ale finanțelor noastre, nu se poate nimeni angaja pentru înzestrarea agriculturii într'un singur an. Această înzestrare se va face într'o perioadă mai lungă. În anul acesta vom începe numai într'o parte de țară.

Cu ajutorul Germaniei vom înzestra agricultura noastră pe termen lung.

Prin organizarea muncii, prin utilajul necesar, agricultura noastră va produce îndoit de cât produce astăzi.

Bazele negocierii pentru înzestrarea agriculturii s'au pus și imediat ce se va încheia acordul, plugarii noștri vor putea începe o viață nouă.

Treptat, treptat, economia agricolă a României își va schimba fața, iar agricultorii români vor obține o producție sporită la prețuri stabilite asigurate prin convențiile comerciale încheiate și își vor croi o soartă mai vrednică de cât au avut-o în trecut.

Odată cu fixarea prețurilor pentru produsele agricole, am pornit la stabilirea prețurilor pentru produsele industriale.

(continuare în pag 3-a)

TULCEA

(continuat din pag. 1-a)

din restul Dobrogei, avea întâietatea. De altfel, Constanța de astăzi cuprindea pe atunci Kustendjeoul modest și fără însemnătate.

Mă voi strădui să înșir viața din Tulcea, de la 1828 încoace.

Rușii ocupau gurile Dunării cu Delta lor înconjurătoare. Dealurile Beștepeului cu brațul Dunării pe poalele lor și cu așezările pur românești, mărgineau două feluri de trai diametral opuse.

Stăpânirea turcească, în retragerea oștilor sale spre miazăzi, distrusese prin foc căminurile tulcene și prisăvene. Vine apoi pacea. O nouă așezare s'a întinpat pe creasta răsăriteană a dimbului zis al „Comorofcei”. Guvernatorul cazalei de p'atunci, HUSNI BEY, pinca morșii la această fecleăre impusă de nevoile unor noi directive politice menite să înfrunte năvala țaristă. Oieri-mocani și pelasgii-greci, înrădăcinați locului, i-au fost de mare folos. Orașul și-a reluat aspectul de odinioară. Alte seminți atrase de posibilitățile unui trai mai spornic și mai liniștit au venit de prin șesurile basarabene și s'au așezat acolo, contribuind astfel la o înnoire de viață sub administrația îngăduitoare a semilunii.

Bulgarii. Găgăuții, urmași apoi de Nemții-șvabi coloni, și-au clădit căminurile dealungul cazalei. Pământul mănșos pus la dispoziția lor, le îndestula cu prisosință nevoile. O viață traică era pe cale de înfăptuire. Dunărea cu navigația ei restrânsă pe atunci, le oferea o rodnică valorificare a produselor, prin schimburi ce se înteteau cu schelele apropiatului „Levant”.

Pelasgii-greci, grație însușirilor lor mai desghetate, aveau întâietatea în de ale comerțului. Ei serveau și de tălmăci între celelalte seminți și ocărnuire. Oieri-mocani se îndeletniceau cu păstoritul și atribuțiile lui, mărginind lucrarea ogoarelor la strictul necesar lor. Bulgarii în schimb, urmași apoi de Nemții-șvabi intensificau agricultura. Cu timp, Bulgarii s'au datat, grație tenacității lor și vieții sobre ce o duceau, și la alte ocupații, creând chiar și unele crâmpie de industrie locală. Instărirea lor a venit repede și de aci au pornit primele gălcevi cari au adumbrat frățietatea creștină ce prevala în sânul „raia'elor” de sub dominația turcă.

Zaporojenii-nistreni, Lipovenii, Turcii și Tătarii, aiași pe meleagurile cazalei tulcene cu mult timp înaintea Bulgarilor, se vedeau constrânși, prin natura lor de rascolnici politici și religioși față de împărăția țaristă, la o viață nomadă, după împrejurările politice. Primii fugeau de oștile rusești alternând așezările lor fie printre grinduri deltene, fie pe litoralul mării apropiate. Ceilalți, din cauza credinței lor musulmane, se vedeau nevoiți să urmeze oștile în retragere ale Turcilor față de năvălirile dușmanului. Aceste dese peregrinări impuse lor, le istoveau și instărirea le era cu neputință.

Zaporojenii se lăsau conduși de unii „hatmani” ai lor, cari se dedeau după împrejurări și la unele compromisuri, ba cu Rușii, ba cu Turcii. Aceste înțelegeri însă erau de scurtă durată. Fieea lor nestatornică, dorința lor de a nu fi stăpâniți, îi îndemna spre ascunzișurile Deltei, unde au putut găsi liniștea abia de la 1878 încoace, când ocărnuirea românească înțelegătoare a corespuns cerințelor lor sufletești. Lipevenii, ofereau în schimb o psihoză mistic-religioasă, de la care cu greu se lăsau îndepărtați. Fataliști și uncori molateci, ei înfruntau urgiile cele mai năvalnice fără reacțiune. Și ei și-au găsit tihna în blârdelea dominației de apoi a Românilor.

Mocanii-oieri, ziși „moldovani”, împreună cu Pelasgii-greci, numiți „graikoi” de către turci, la cari s'au adăogat apoi Bulgarii și unii Armeni, poreclii „catolicos”, din denumirea ierarhului lor suprem religios, cuprinși toți în denumirea generică de „raia'e”, au căutat să înfiripeze unele așezări proprii culturale și culturale sub oblăduirea unor guvernatori mai îngăduitori.

Primele acoperăminte culturale îngăduite sub denumirea de „case de rugăciune” datează din anii 1832/34. Grecii prăznuiau în două din ele pe Sf. Neculae și Buna Vestire. Mocanii-oieri păstrau cu evlavie sub un acoperământ modest icoanele moștenite de la străbuni și salvate de urgiile timpurilor.

Construite în lemn, aceste case de rugăciune, cu treacerea vremii, s'au transformat în trănice biserici zidite în piatră și cărămidă.

Actuala biserică a Comunității elene, fără clopotnița ei monumentală de astăzi, datează din anii 1840/41. Ea s'a ridicat din daniile culese printre Grecii instăriți, la care s'a adăogat și aportul Mocanilor-oieri. Biserica prăznuia la

(continuare în pag. 3-a)

Guvernul va face o politică economică de naționalism integral

(continuare din pag. 2 a)

Problema rentabilității industriale

Intre prețurile agricole și cele industriale există o disproporție nepermisă. Sunt produse industriale care au fost sporite cu 400 la sută față de prețurile agricole din 1913.

Acest lucru trebuie să încheze.

Nu mai admitem ca industria țării să trăiască pe spina agriculturii!

Industria românească spre deosebire să pornească dela realitățile noastre agricole.

Bom micșora foarte multe dintre prețurile agricole și cele industriale.

După cum însă nici prețurile agricole nu au putut fi ridicate dintr-o dată prea sus, nici pe cele industriale nu le vom putea coborâ prea jos.

Adaptarea va fi făcută cu precauție și cuminențe. Nimeni în țara aceasta nu are interesul a ruina o industrie națională făcută cu atâtea jertfe.

Stabilirea prețului de cost

Vom începe cu stabilirea tuturor elementelor care intră în formațiunea prețului de cost, pentru toate articolele de mare consum.

Primul element material al prețului de cost în ordinea fabricației industriale este combustibilul.

Petrolul, gazul metan, gazele de sondă și carbunele fac obiectul unor serioase cercetări și calcule pentru realizarea scopului propus: ieftinirea combustibilului. De asemenea, ne ocupăm de revizuirea celorlalte elemente ale prețului de cost, cum sunt: dobinzile bancare, cheltuielile generale, precum și ori ce alți factori care au agravat discrepanța între prețuri.

Noi nu putem concepe un sistem economic încheșat, fără stabilitatea prețurilor. Fără această politică nu se poate conduce o economie națională în timpurile grele pe care le trăim.

Politică prețurilor este problema centrală a economiei românești, deoarece fără stabilitatea prețurilor nu se poate asigura stabilitatea monetară care constituie baza unei dezvoltări sănatoase a economiei naționale.

Concomitent cu politica prețurilor, suntem nevoiți să facem o politică de extindere a creditelor, pentru punerea în valoare a producției românești.

Extinderea creditelor trebuie să însemne o sporire a circulației lor. Nu trebuie să se creadă că dezvoltarea creditelor poate să aibă o influență rău facătoare asupra monetei atâtea vreme cât prețurile vor fi stabilite, iar creditele nu vor fi acordate

decât pentru scopurile productive.

Naționalizarea industriilor petrolifere

În industria petrolului, guvernul a rupt cu trecutul. Guvernul consideră industria de petrol ca industrie națională, pe care o încadrează în politica națională a Statului Român.

El nu poate lăsa societăților cu capital străin libertatea de a face politica lor, mai ales când acea politică vine în conflict cu interesele noastre naționale.

Faptul de a fi îngăduit ca-

pitalul străin să exploateze avuțiile subsolului românesc nu poate să-i dea alt drept decât acela al remunerării lui: dar în nici un caz nu li poate recunoaște poate recunoaște pretenția de a fi stăpâni pe politica generală a Statului.

Pentru asigurarea intereselor superioare de stat, am hotărât să punem comisari ai guvernului pe lângă societățile de petrol, comisarii speciali care au îndatorirea să vegheze la executarea măsurilor luate de guvern, în interesul economiei naționale.

Greutățile clipei de față

Socotim că marele public trebuie să cunoască toate realitățile, pentru că numai așa îl vom solidariza la opera de guvernare și numai așa vom zadărnici critica steapă a oamenilor fără răspundere.

Astăzi, când marile sunt închise și aprovizionarea cu materii prime nu se mai poate face decât într-o măsură cu totul restrânsă, când exportul produselor noastre este împiedicat din aceleași motive, când forțele creatoare ale națiunii stau în slujba patriei, când producția este în scădere, nu mai putem cere să ducem același viață pe care am dus-o.

Astăzi, când principala grijă a guvernului este să aprovizioneze soldații care stau de strață la hotare, când tezaurul Statului face cele mai mari eforturi pentru a da armatei înzestrarea de care are nevoie, fiecare cetățean trebuie să fie gata de jertfele pe care interesele națiunii i le-ar cere.

Agricultor sau industriaș, comerciant sau liber profesionist, trebuie să știe că fără concursul de fiecare zi al tuturor, Statul nu poate face față marilor sale îndatoriri în ceasurile cele mai hotărâtoare prin care trece neamul românesc.

Și, pentru că trebuie să facem față oricărui împrejurări, toată lumea se va socoti mobilizată în interesul Patriei.

România are un deficit de cca 100 mii vagoane grâu, dar aceasta nu poate îndreptăți pe agricultori de a cere 100000 lei pe vagon. Noi nu vom tolera ca țara să fie înfometată și armata să rămână fără pâine, pentru că perimata lege a cererii și ofertei ar duce la o ridicare de prețuri.

Noi știm un lucru: fiecare cetățean trebuie să-și găsească pâinea la preț just, după cum și agricultorul trebuie să-și poată cumpăra cele necesare lui tot la prețuri juste. Când țara se găsește la răscrucea destinului ei,

nu-i este nimănui îngăduit să profite de greutățile prin care trecem, pentru a realiza câștiguri.

Nu ne mai este îngăduit să vorbim de legea cererii și ofertei. Când populația săracă duce lipsuri, pe care noi nu avem cum să i le împlinim, când producția de grâu este deficitară, când lemnul lipsește din cauza lipsei de brațe, când bumbacul nu se mai poate aduce de peste hotare, am fi niște nevrednici dacă nu am interveni cu toată puterea pe care ne-o dă legea și cu toată tăria pe care ne-o dă convingerea, ca numai printr-o comandă logică și unitară se poate face față tuturor acestor nevoi.

Când cerem jertfe la toată lumea și lumea are dreptul să ceară ceva: ca toate jertfele ce se fac să nu fie zadărnice. Plecăm dela această idee: Guvernul este în slujba guvernului. Nici o jertfă și nici un ban nu se va cere nimănui decât pentru apărarea patriei.

Politică de economie

Am socotit că o primă datorie a noastră este a revizui cheltuielile publice, de a introduce o-dinea, pentru ca fiecare contribuabil să aibă liniștea că dacă țara îi cere jertfe, cel puțin banul public nu merge decât acolo unde trebuie, pentru că nevoile elementare ale Statului să fie acoperite.

Am desființat toate cheltuielile de care ne-am putut lipsi.

Numai la departamentele economice, am desființat și simplificat 30 comisii, aducând astfel o economie de cca 100 milioane anual. Printr'un jurnal al Consiliului de miniștri, s'a pus capăt abuzului practicat de unii funcționari, care primeau pe lângă salariile legale, diferite apunamente și diurne, ce depășeau salariile celor mai înalți demnitari ai Statului. În felul acesta, s'a dat satisfacție (continuare în pag. 4 a)

TULCEA

(continuare din pag. 2-a)

inceput Buna Vestire și Sf. Neculac. O petete veche păstrată în arhivele Comunității arată acest detaliu. Era și natural. Mândra biserică succeda celor două modeste case de rugăciune aflate pe același dîmb.

Mai târziu, tot de pe urma unei opintiri mutuale a frăției creștine, s'a ridicat falmică, Catedrala de astăzi, care prăznuiește pe Sf. Neculac. Intre anii 1865-1880 celelalte biserici ale orașului au luat ființă.

Un chiriarh Metropolit grec avea reședință în orașul Tulcea. În jurul chiriarhului, epitropiile dispuneau de buna stare a lor. Hirotoniile preoților români și greci se făceau cu mare pompă. Preotul nou hirotonit se prezintă cu alaiul convenit Guvernatorului, care îi elibera teskereaua de „pappas”. Dealungul cazalei numai preoții recunoscuți de către episcop-muire și consfințiți de Arhiepiscop puteau sluji. Orânduirea bisericească era perfectă. Unele mici fricțiuni au survenit apoi de pe urma unor neînțelegeri provocate tot de gâlceava dintre Bulgari și restul raialelor.

Școlile creștine progresau și ele concomitent cu așezările bisericești. Prima așezare culturală datează din anul 1842, când a luat ființă școala greacă construită în preajma bisericii. Dintr'un vechi catalog păstrat în arhivele Comunității elene, am putut spieci printre elevii ai școlii mulți „moldovani”, cu numele de: Nedelcu, Duran, Zamfir, Dragnea, Stanciu, Matac, Dobrogean, Țigac, etc. etc., printre elevii „grikoți”, „catolic”, „bulgari” și „catziveles”, adică „țigan”, acești din urmă odrasle ale țiganilor nomazi rămași în urmă din iureșul lor nomad, stabiliți deabinelea, creștinizați, înstăriți și civilizați.

Acest catalog datează din anul 1843. Directorul școlii purta numele sonor de... Dellagramatica, un nume predestinat.

Menționez că pe lângă această școală mai funcționau așa zisele „anagnostare”, încredințate preoților diferitelor case de rugăciune, presărate dealungul cazalei Tulcene, unde elevii se imbiau în tainele slovei sfinte. Dibuii de învățătură și totuși prinoase...

Printre epitropii acestor așezăminte culturale și culturale am relevat un nume: GEORGE TAFRALI, bunicul mult regretatului tulcean, Profesorul ORESTE TAFRALI, dus de timpuriu în lumea dreptilor.

Despre aceștia într'un număr următor.

JOHN FOSCOLO

Un organism sănătos

(continuare din pag. 1-a)

să dea, astfel, un hotărâtor examen de îndreptățită menținere.

În niciunul dintre corpurile noastre constituite — excepționd, desigur, armata și magistratura — acest regim nu și-ar fi putut găsi un auxiliar mai prețios, care, cu tactul cel mai pedagogic, să se opună exceselor nemăsurate de voinți centrifuge și să pilduiască, prin vorbă și prin purtare, măsura, echilibrul, solidarizarea națională, cuminenția și patriotismul.

În nelămuritul zilei de azi, spre cinstea lui și liniștea tuturor, corpul jandarmeriei apare, așa cum țara are nevoie de el, în toți timpurile: sănătos și constructiv.

ION DINU

Alte mărfuri scutite de taxa de 2 la sută

Ministerul de Finanțe cunoșcând greutățile de aprovizionare ale marilor centre orașenești și pentru a veni în ajutorul populației nevoiașă în general, a dispus prin decretul lege publicat în Monitorul Oficial Nr. 184 din 10 August o. c. să scutească de Contribuția Națională de 2 la sută și vânzarea următoarelor articole:

Lemnele de foc, brânza albă, brânza telemea, brânza de vaci, smântâna, curentul electric, gazul metan, aerian și de sondă la consumul meșteșugăresc și iluminatul casnic.

SPORT

F. C. RAPID la Constanța

Duminică, orașul nostru va găzdui puternica formație bucureșteană F. C. Rapid, care va deplasa întregul efectiv de vedete, din care nu va lipsi: Sipoș, Baratkî, Auer, Vintilă, Sadovski, Bogdan, Slivăț, Lengheriu, etc.

În localitate, F. C. Rapid va întâlni pe Victoria întărită adică cu formația ce o va alinia și în Divizia Națională.

Datorită, în special, oaspeților, matchul promite să fie un adevărat regal sportiv, publicul având ocazie de a vedea echipe ce au reușit a da cele mai frumoase rezultate, atât în țară cât și peste hotare. După cum toată lumea știe, F. C. Rapidul s'a calificat în finala, atât a Cupei României, cât și a Cupei Europei Centrale, lucru ce încă nu a fost reușit de nici o echipă românească.

Victoria va căuta a da o cât mai demnă replică puter-nicului adversar.

Deschiderea va fi furnizată de echipele de juniori ale grupărilor S. P. M. și Concordia.

MOV.

Nu ne uităm frații și nu îi vom uita nici o dată.

Guvernul va face o politică economică de naționalism integral

(continuare din pag. 3 a)

facția cuvenită micilor funcționari.

Prin același Jurnal, s'a pus capăt sistemului de a se lua sute de mii de lei cu titlul de participare la beneficiul regiilor publice, dându-se astfel satisfacție contribuabililor, cărora li se cer astăzi atâtea sacrificii.

Și vom merge pe această cale mai departe, pentru a despovăra finanțele Statului de sarcini pe cari nu le mai poate suporta. Sa nu uităm că prin micșorarea teritoriului național, veniturile au scăzut și cheltuielile au rămas aceleași.

Ușurare pentru cei mici

Avem deci datorla sa ne restrângem tot mai mult. In sectorul finanțelor publice s'a făcut ușurarea de impozite pentru cei mici, s'a decretat amnistia fiscală, pentru ca contribuabilii să se pună în rând cu obligațiile lor față de fisc și pentru moralizarea raporturilor dintre fisc și contribuabili; s'a decretat lichidarea amenzilor fiscale, pen-

tru toți cetățenii cari au contravenit la legile financiare sa poată fi ușurați de amenințarea unor executori. Toți nevoile Statului crescând din zi în zi, am fost nevoiți sa facem apel la unele taxe și impozite de mică însemnătate. Numai așa putem garanta puterea de cumpărare a monedei, a cărei stabilitate o urmărim prin toate mijloacele.

Vom veni deasemenea cu legile necesare pentru simplificarea și coordonarea sistemului de impozite cari guvernează astăzi regimul nostru fiscal.

Bună gospodărie a banului public, desființarea tuturor cheltuielilor inutile, simplificarea raporturilor dintre contribuabil și fisc, constituiesc programul financiar al guvernului.

Indrumarea rațională a agriculturii și a industriei românești, prin cordonarea tuturor energiilor și prin canalizarea lor pre interesele colective ale națiunii, iată programul economic al guvernului.

Corpul Portărilor Tribunalului Județului Constanța
Publicațiune de Vânzare
Nr. 15358 din 17 August 1940

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 31 (trei zeci și unu) Aug. 1940, începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde prin licitație publică care se va ține în piața Carol din Constanța, averea mobilă urmărită a debitorului R. Grunberg, din Constanța, str. Cărlărași No. 56, compusă dintr'un automobil închis marca Ford sport No. 411 de circulație Constanța, pentru despăgubirea creditorului Nicolae Chiru din Mangalia Jud. Constanța cu suma de lei trei zeci și două mii, cu procente legale dela scadența cambiilor, plus suma de lei trei mii trei sute cheltuieli de investire, osebît cele de executare, datorate în baza titlurilor executorii cu No. 2361, 2362 și 2633/1940 ale judecătorecii Mixte Constanța. Licitația se va ține pe bani gata.

Amatorii a concura vor veni la locul în ziua și ora sus arătată.

Șef portărel indescifrabil
Dos. Nr. 70/1940 Corp.

Corpul Portărilor Tribunalului Județului Constanța

Publicațiune de vânzare
No. 15312 din 16 Aug. 1940

In baza adresei cu No. 15982/1940 a Judecătorecii Urbane Constanța.

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 27 două zeci și șapte August 1940, începând de la ora 9 dimineața, se va vinde prin li-

citație publică care se va ține în piața Oberului din Constanța, averea mobilă urmărită a debitorului Octavian Mihăilescu din comuna Topraisar Jud. Constanța, compusă din: 150 oi albe și negre, specificată în procesul verbal de urmărire dresat în cauză, pentru despăgubirea creditorului Mihailache Sterea din Constanța str. Daciei 43, cu suma de lei 35000 capital cu procente legale și cheltuieli, ce are a lua dela numitul debitor, în baza cărții de judecată com. No. 2825/9 a Judecătorecii Urbane Constanța, investită cu formula executorie la No. 1198/931 și redusă la jumătate, conform legii conversiunii, adică dela 17500 lei va începe licitația.

Licitația se ține pe bani gata.

Amatorii de a concura vor veni la locul în ziua și ora sus arătată.

Șef Portărel indescifrabil
Secretar, indescifrabil
Dos. No. 1142/1931

Pierzând buletinul eliberat dela Biroul populației din Constanța Actul de naționalitate și dovada dela C. R. Brăila, pentru îndepărtare din armată pe numele Ion Dumitrescu. Str. Mării No. 3 bis Constanța, le declar nule în mâinile ori cui se vor găsi.

S'a pierdut geantă conținând acte Buletin Populație sub numele Nelly Oprîșescu eliberat de Bir. Populației C-ța și Acte de divorț. Le declar nule. — rugând pe cel care le a găsit să le aducă pe str. Ștefan cel Mare 17.

Pierzând livretul militar eliberat de regimentul 13 Artileriei Constanța, cu Nr. 1334 Matricula 887 pe numele Oruz Ion, îl declar nul în mâinile ori cui s'ar găsi.

Trib. Jud. Constanța Secția III

Extras

din publicația de vânzare imobilă cu No. 14919 din 5 August 1940

La stăruința creditorului Mihail M. Sterea, domiciliat în Municipiul Constanța strada Dacia No. 43, se vinde prin licitație publică care se va ține în pretoriul Tribunalului Constanța Secția III, în ziua de 19 Septembrie 1940, începând dela ora 8 dimineața înainte, imobilul proprietatea de bitoarei Ana Cristescu domiciliată în Municipiul Constanța B-dul Regina Maria No. 156, compus dintr'un teren de aproximativ 375 m. p. situat pe intersecția Bulevardului Regina Maria No. 156 și strada Temișana, pe acest teren se află clădite două corăuri de case servind de exploatare comercială, având la față sală de cârciumă, apoi o sală de cafea și o sală de dans.

Acest corp este clădit pe o suprafață de aproximativ 150 m. p. și susceptibil a i se adăoga etaj, imobilul este din zidărie acoperit cu eternită. În curte se mai află un corp de case mai mărunte, compus din patru camere pe o suprafață de circa 60 m. p., restul este curte liberă de circa 150 m. p. servind și de grădină de vară. Imobilul se învecinește cu B-dul Regina Maria, strada Temișana și proprietățile Oprîșan și Radovici.

Licitația și strigările vor începe de la suma de lei 180.000 minus 25 la sută conform legii din 5 August 1938.

Dosarul vânzării poartă No. 336/1939 secția III.

Președinte, Indescifrabil
Șef portărel, Indescifrabil

Primăria Orașului Cernavoda
Județul Constanța

Publicațiune

No. 4342 din 17 August 1940

Conform deciziei acestei Primării No. 45/1940, se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 2 Septembrie 1940, orele 10 dim va avea loc la această Primărie, licitație publică cu oferte scrise, închise și sigilate pentru darea în antrepriză a lucrărilor interioare de continuare a palatului comunal din acest oraș, în valoare după deviz de lei 1.500.000.

Această licitație se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice, Decretul Lege Nr. 200 publicat în M. Of. Nr. 21 din 26 Ianuarie 1940 și normele Oficiului Central de Licitație Publică.

Ofertanții spre a fi admiși la această licitație, sunt obligați ca pe lângă îndeplinirea condițiilor specificate de susmenționatele legi și depunerea garanției provizorii de 5% asupra valorii lucrării, necesită să prezinte și dovezi eliberate de autorități competente, din care să se constate că au mai executat lucrări de asemenea natură.

Devizul, caetul de sarcini și planurile lucrării de mai sus, se pot vedea zilnic în orele de serviciu la cancelaria acestei Primării.

Primar, C Rădulescu
Secretar, indescifrabil

Marile dureri sunt mute.
Doliul să-l purtăm cu demnitate și în făcere.

V. HELGIU

Inginer hotarnic
execută orice lucrări de măsurătoare partaje, aplicări de planuri etc.
Str. Major Giurescu 8

Tântarul este dușmanul nostru
El ne aduce frigurile
de băta, de cari nu
ne scăpăm decât
cu TABLETELE
CHINOPLASMIN
BAYER

In condițiuni grele de lucru, o curea de calitate CLARK pentru transmisiune, vă scutește de neplăceri.

Curelele de transmisiune Clark

vă asigură mersul sigur și neîntrerupt al mașinilor Dv. fiind curele economice, cari reduc costul de întreținere a transmisiunilor Dvs.

Fabrica de Curele pentru Transmisiuni

CLARK, S. A. R., Ploești.

Atunci, când vă gândiți la procurarea curelelor de transmisiune

Standard
Mărcile
Rezistent
Cromin

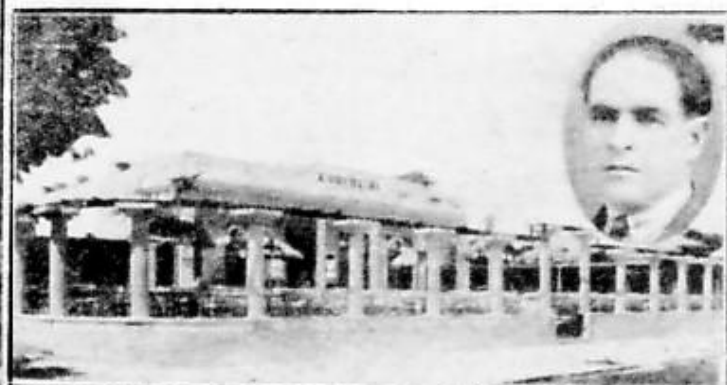
vă sunt indice de calitate.

Curelele de piele CLARK sunt curele de calitate de cari sunteți siguri și mulțumiți.

Adresați-vă deci:

Fabrica de curele pentru Transmisiuni
CLARK, S. A. R., Ploești.

MARELE EVENIMENT AL TECHIRGHIOULUI

S'a deschis „ZORI DE ZI” — reputatul restaurant și local de agrement, proprietatea D-lui GH. PERISTERI, pus anul acesta sub direcțiunea D-lui STELIAN CONSTANTINESCU. Bacătărie de prim ordin. Consumații alese, Orchestră clasică și națională. Jazz band.